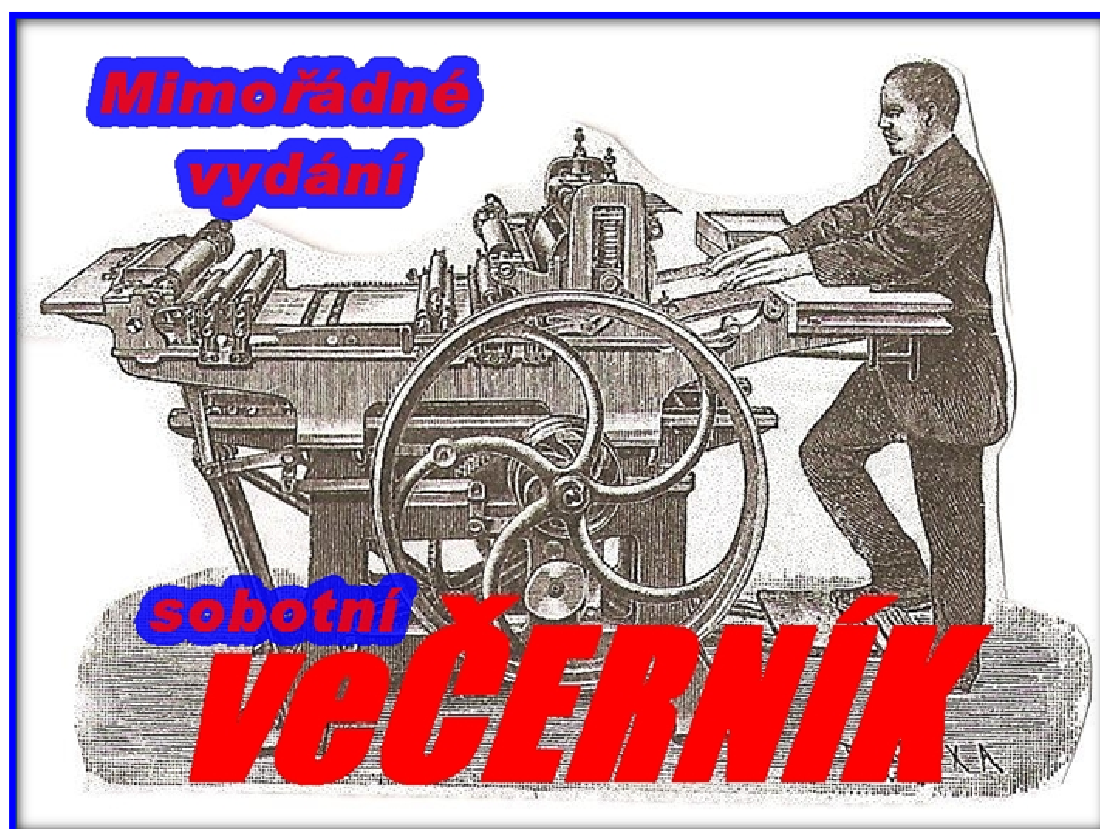

**Paper E4B57 vydán 2018-05-26 ve 12:00 záhy po exhumaci listu
Primátorský salonek hotelu Malý pivovar České Budějovice**

**Vyšlo jako speciální příloha květnového GÉVÉČKA (GV09/2018)
Sponzorováno Ústavem**

AHOJ ANDULO A KLUCI

Grafickou úpravu stránky tohoto úvodníku volím stejnou, jakou používám už od října 2015 pro měsíčník Gévéčko (GV), který vydávám pro své bývalé kolegy kantory ze sokolovského Ústavu a nejen pro ně. Pravda, oslovení je jiné. Bežně používám: „Vážení a milí čtenáři Gévéčka,“ to se mi ovšem zdálo příliš páchnoucí oficialitou a tak jsem raději zvolil oslovení, které mezi sebou používáme už více než

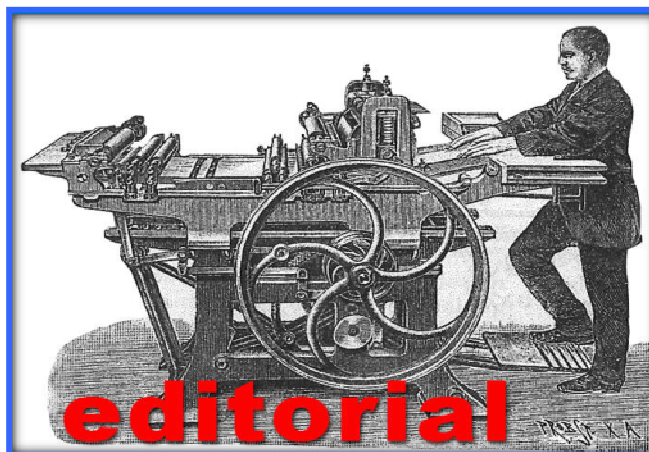
60 let. Obrázek vpravo, jak si ti všímavější jistě všimli, kopíruje hlavičku, kterou vidíte na titulce a která mi nostalgicky, měsíc co měsíc, připomíná na věčnost odešlý VeČERNÍK, který jsme kdysi pro vás vydávali s Fíkem a Fánym. Zesnul tiše po kratší, ale smrtelné nemoci, 20. září 2014 svým mimořádným vydáním na našem třídním srazu. Slušelo by se povstat a tiše uctít jeho památku. Nebyl bohužel sám, kdo od nás za ty čtyři roky odešel. Život se s námi nemaže. Už je takový.

Startovní pistoli, která exhumaci naší byvší tiskoviny odstartovala, držel tentokrát v ruce Filda. Exhumovaný VeČERNÍK přináší totiž jediný, i když rozsáhlý text. Ve chvíli, kdy píšete tento úvodník (26. 04. 2018) ještě nevím, jestli stejný text vyjde také v květnovém GV. Byl bych rád, kdyby se to podařilo. Původně jsem uvažoval jen s takovou variantou, ale jak přibývaly stránky... Jistě tedy omluvíte, že text, který byl(je) psán pro ty, co Fildu neznají obsahuje věci, bez kterých vy byste se obešli. I proto jsem upravil původní název Děda na stará kolena dohazovačem na titulek určený jen pro nás, Naši samaritány. Chci tím říci, že pro Fíka, Fányho i mě je prioritní snaha pomoci Fildovi. Samozřejmě ne do hrobu, ale k nové girlfriend. V případě GV jde také o to, že mě bylo zapotřebí stránek a tohle je příběh, který nám dosud scházel. Ono dát každý měsíc na papír 36 stran formátu A4 není vůbec žádná legrace. Sám bych to nikdy nedal. Konec konců se můžete přesvědčit sami. Vládnete-li PC, stačí na Seznamu zadat do vyhledávače „časopis Gévéčko“ a už můžete listovat kterýmkoli z těch dosud vydaných 28 čísel. Dopadne-li vše dobře, vyjde nám, po prázdninové pauze v září již tisící (1000) stránka. Našimi abonenty, kteří od nás každé třetí úterý v měsíci dostanou GV buď v digitální nebo papírové verzi, jsou jak bývalí kolegové z Ústavu, tak mí bývalí studenti z klatovské průmky a i Fány a Fík. Jen doufám, že nás nechtou na ministerstvu vnitra v tom útvaru, co hledá fejkňuzy a jiné šplechty, aby autory skřípnul (dříve se tomu říkalo Úřad pro tisk a informace, stručněji cenzura). Ale dosti klepání na vlastní rameno majitele, vydavatele, šéfredaktora a úvodníkafe GV.

Přesuňme se k našemu exhumovanému VeČERNÍKu. Už řádnou dobu otravuji Fányho i Fíka žádostmi o příspěvek do GV. Zatím se to podařilo jen jednou u Fíka, novelizací jeho byvšího textu, jak očůral Kytku (tuším, že vyšel v březnovém GV), Fány stále tvrdšíjně vzdoruje, jezevec jeden třeboňský. Na druhé straně jsem mu vděčný za jeho pravidelné fotoreportáže z vašich každoměsíčních workshopů, tu na téma budějcká dopravní situace, jindy zase o kvalitách univerzit třetího věku v oboru teologie. Nevím jak to Fány ve fotoshopu dělá, ale pořád vás na jeho obrázcích ještě rozeznávám. A nejlépe samozřejmě vypadá Bóďa, možná že je to tím, že je ročník 1946 nebo který. Doufám, že se 26. května dožiju a nebudu jako VeČERNÍK nucen absolvovat potupnou exhumaci, abych vás (a rád) zase po dlouhé době viděl. Jo a Fányho a Fíka jsem aktivoval z aktivních záloh proto, že jsem mstivej a mám sloní paměť, jako Miloš.

A nakonec pro vás, co jste ročník 1938: berte prosím mimořádný VeČERNÍK jako můj dárek vám všem, nejen Fildovi, k vašim osmdesátinám, ať už jste je měli, nebo plni optimismu věříte, že se jich dožijete.

Poznámka artdirectora GV

Omlouvám se, za vměšování do více méně privátní záležitosti šéfredaktora, vydavatele a majitele GV, ale v následujících řádcích pochopíte, proč tak činím.

Karel se na mě obrátil s nápadem, že by chtěl jednorázově vzkřísit někdejší VeČerník a zařadit jako přílohu GV a to tak, jak je, abych s tím neměl žádnou práci. První verze měla 15 stran. No, napsal jsem mu k tomu tento e-mail:

Od: **Pavel P. Ries** <pavel@ries.cz>

Datum: 28. dubna 2018 16:13

Předmět: Re: příloha květnového Gv

Komu: karel černík <jikar.cernici@seznam.cz>

Ahoj Karle,

hm - grafickou úpravu 15 stran po mě nežádáš ...měly by vyjít v nostalgické předriesovské úpravě! To se mi ulevilo! Akorát si **nemyslím**, že do té nostalgické úpravy, která by navíc měla být přílohou (i když jen digitální) světového měsíčníku, by se dalo zahrnout toto:

- překlapy - hafo,
- vynechaná písmena - často,
- dvojí mezery mezi slovy (dvakrát ťuknuto do tabulátoru - to máš vyložené v oblíbě) - nespočítaně,
- mezery mezi slovem a čárkou, posledním slovem věty a tečkou a závorkou a slovem za ní (také stopa po nechtěně zmáčknutém tabulátoru) - něúrekom,
- chybějící tečky na konci vět,
- chybějící mezery za větnou tečkou (tady zase tabulátor není zmáčknut, takže další věta je nalepená na tečku předešlé věty bez mezery),
- nedávat do slov na konci řádku rozdělovník, aby se v textu netvořila tzv. řečiště,
- špatně používané uvozovky,
- tzv. sirotci na konci řádků (a, e, i, o, u),
- špatně zvolené obtékání obrázků textem,
- různé typy písma (Arial versur Times Roman).

Pokud vyjmenované mělo zůstat součástí nostalgie, tak se omlouvám, že jsem ji trochu ubral na účinnosti. Tříhodinovou práci, ale nebudu škrtat návratem k té „nostalgii“, kterou můžu brát jen jako koncept, ale rozhodně ne, jako výsledný tvar, byť jen digitální přílohy světového měsíčníku, která, ocitnuvšise na světové síti prostřednictvím prestižního webu FVS Jari, bude k dispozici miliónům a to až do skonání světové sítě! Něco takového by nemohlo přejít přes žádného poctivého artdirectora a to ani pěkně sjetého. Tak se na tu úpravu podívej a zamáčkni slzu nad porušenou nostalgií - i tak si myslím, že jí dost zůstalo.

Jinak obsahově se mi to líbí, je to čtivé a nenudilo mě to, i když nikoho z protagonistů neznám.

Pavel

P.S.:

Má u tebe pořádně velkýho panáka Becherovky nejlépe lahvinku s příchutí citronu, ať z toho má taky něco moje žena, která by si jistě uměla představit se mnou lepší využití těch tří hodin 😊.

No a pak Karel přišel s další upravenou a rozšířenou verzí na 23 stran s tím, ať vše opravdu nechám jak to je. 15 již upravených stran jsem tedy mohl hodit do koše - toho elektronického v PC! Na 23 stran už opravdu neseženu časovou kapacitu a tak jsem upravil jen chyby vyložené trčící v grafice a ve formátování. Víc se udělat nedalo, takže za předkládaný výsledek nese plnou zodpovědnost Karel.

(PpR)

NAŠI SAMARITÁNI

(původně DĚDA na stará kolena DOHAZOVAČEM)

Text, který začínáte číst, patří mezi ty, kde se autor slavnostně zavazuje hned na jeho začátku, že vlastní fantazii bude používat jen v krajním případě, slova bude vybírat a věty konstruovat jen a jen na základě holých faktů. Což jak jistě uznáte, bude v době postfaktické proces velice pracný. Nejdříve kdo je kdo. Jedničkou je samozřejmě Filda, z jehož rozsáhlé autobiografie tento text kolektivního autora FAFÍK vychází (Fa=Fány + Fi=Fík + K=Kája Čerňas). Fafík se rozhodl pro základní formu deníčkových zápisů, rozbíhajících se řadou textových linií do až leckdy nepřehledné epické šíře. Tvoří je především postupně číslované, modrou kurzivou psané *Kousky historie*, které vám nabídnou fakta ze života našeho Čechoamíka. Pod červenými mezititulky *Děda dohazovačem* doplněnými o *číslo lekce*, můžete pohodlně sledovat postupné dozrávání Čerňase ve špičkově kvalifikovaného dohazovače.

Fafíci po celou dobu vedení deníčku bez přestání vedou mezikontinentální komunikaci s Fildou, nechávajíce si schvalovat každé slovo jeho životaběhu. Tato část textu je vždy označena připojeným logem, takže ji nemůžete přehlédnout. Všemi zde uvedenými textovými liniemi se jako příslovečný had z ráje (a kdoví, zda ne se stejným úmyslem) proplétá tu více, tu méně infantilní propojovací komentář. Poctivě jsme vás provedli nástrahami následujících řádků a je jen na vás, zda čtení risknete. Pokud ano, tak předem upozorňujeme, že tak činíte na vlastní nebezpečí a případné ujmy na vašem mentálním zdraví nebudou námi v žádném případě finančně sanovány.

FAFÍK

P.S.

Pro Nebudějčáky čtoucí Samaritány jako digitální přílohu květnového Gévěčka:

Nic si nedělejte z toho, že jste lecos nepochopili, to se 100% nepodařilo ani nám, autorům textu.

Sobota 21.dubna 2018 : plná e-mailů

19:54 – přichází první Fildův mail s následujícím textem a třemi obrázky. Jeden příkládám a doplňuji jmenovkou):

☐ Fd: DNES ZASE RVU JAKO ZVIRE,

Ahoj

kluci, ze Tridy me nejmilejsi !

Preposilam mail Edwinovi, kamosovi ze Stuttgartu. Je to uprimne info o mem stavu, i nejaké % nadeje , ze treba muzete znat nejakou hodnou , inteligentni zenskou dusi, lyzarku od 60 do 80 let s mladym duchem zit a poznavat svet.

Jinak Vas vsechny (i vase drahe) zdravim a jsem rad , ze Vas mam.

Na sjezd to v kvetnu urcite nestihnu. .vsechny pozdravujte,.....nakonec muzete predat I tohle, co? proc ne? Rozumni pochopi, jini

Filda

> i kdyz jsem si Vcera a predevcirem uzasne zalyzoval na Mammothu (ten sloup co jsme okolo je asi 6 metro vysoky) > Nevim, co se s sebou delat...cas nepomaha...ZDA SE TO HORSI....lyze jen momentalne, kdyz si v akci uzivam. > K ZIVOTU POTREBUJU LASKU... aspon si povidat s par potencialnima mi pripada jako nejlepsi lek. > DOPRDELE, DOPRDELE....VYSRAT SE NA VSECHNO. > Nezlob se, ze jsem tak uprimnej .

> Posli prosim Jany telefon , e mail,.....zkusim ti taky brnknout.

> Diky.

> Jirka

20:15 – moje odpověď Fildovi, kterou přeposílám i Fíkovi (tady to uvádím s diakritikou, v reálu píší bez ní):

Ahoj Fildo,
zavazuji se k následujícímu:

- 1) Okamžitě si pustím Formanův Konkurs z třiašedesátého, abych si v oboru zvýšil kvalifikaci
- 2) Zpracuji návrh dalšího postupu, který předložím na srazu E4B (26.5.2018) užšímu výboru ve složení Fík, Fány, Čerňas
- 3) Začneme jednat a shánět inteligentní, pohlednou aktivní lyžařku ve věku 55-75 a pokud se to podaří, dáme vědět.

Nezoufej, příroda a kamarádi pomohou
Čerňas von Sokolov

21:11 – Fildova odpověď dorazila obratem:

DIKY,DIKY,DIKY...Jen ty vekove požadavky jsi trochu zmenil: Psal jsem 60 az 80...Berti bylo 81 kalendarně, ale jinak tak ?...jakoby tech 55...byla muj zázrak...ach, jo. Jak myslis.

23:07 – Fík se (jako obvykle) se s odpovědí trochu opozdil:

Re: Fwd: Re: DNES ZASE RVU JAKO ZVIRE,

Ty vtípalku, zařadil jsi mne do nesprávné kolonky, patřím totiž do té samé, co Filda, nikoliv té samaritánské. Sice mám dobrou kamarádku, pořád někde rajzujeme, přednášky, koncerty, exkurze, divadlo... , ale co naplat, večer ji vrátím domů jejímu Standovi. Nicméně počítej se mnou do té party dohazovačů.

Ahoj Fík

Neděle 22.dubna 2018: představujeme Fildu

Když jsem se včera rozhodl, že se pokusím využít to, co se ke mně dostalo v mailové smršti, aby z toho něco mělo i GV, nezbyvalo ráno nic jiného než zasednou ke kompu a začít bušit do klávosnice. Začít nemohu jinak, než že mezi text jednotlivých dnů tohoto rádoby deníčku vložím kousek historie.

KOUSEK HISTORIE – první **(Co je zač ten Filda)**

Sliboval jsem na samém začátku fakta a jen fakta. A protože jde o první představení osoby, na kterou se má zaměřit Fafíkova samaritánská péče, dovoluji nám využít dobře vedeného archivu bývalého VeČERNÍKu k představení poněkud netradičního. Takhle propagoval předchůdce Gévěčka Gévěčka na svatého Jiří (24. dubna) v roce 2014 Fildovu lyžařskou školu v Kalifornii. Takže co už o Fildovi také víme? Filda, ročník 1938 = certifikovaný instruktor sjezdového lyžování a snowboardingu.

Pro ty co to nevědí
jde o Velké Jezero medvědí.
Tam ještě sezóna nekončí,
děláme Fildovi náhončí.
Ve výšce 7000 stop
vás naučíme dělat hop.
Za den jen 60 dolárů
to si fakt prima zaskáču.
Fildova lyžařská škola
hlavně na Čechy volá.
A tomu co neví, co hledá
dodáme i medvěda.
Přímá linka letecká
přiveze vás i děcka.

Pro ty co to nevědí
jde o Velké Jezero medvědí.
Tam ještě sezóna nekončí,
děláme Fildovi náhončí.
Ve výšce 7000 stop
vás naučíme dělat hop.
Za den jen 60 dolárů
to si fakt prima zaskáču.
Fildova lyžařská škola
hlavně na Čechy volá.
A tomu co neví, co hledá
dodáme i medvěda.
Přímá linka letecká
přiveze vás i děcka.

REKLAMA BIG BEAR LAKE REKLAMA
GEORGE FILIPEK

A jsme zpátky v neděli 22.04.2018. K svému překvapení si uvědomuji, že o Fildovi, především z těch let po jeho emigraci z tábora míru a socialismu v šedesátých letech, nic moc nevím. Zavelel jsem tedy sám sobě: „Ad fontes, dědo!“ Zákonitě musel následovat další mail do Ameriky, ve kterém jsem ovšem musel prozradit, co mne napadlo a vyžádat si od Fildy souhlas ne až poté, co budu mít celý text pěkně napsaný (jak jsem se prsitl v úvodních řádcích), ale už nyní, kdy mám za sebou teprve ubohoučké dvě stránky. Navíc přiznávám, že jsem o pomoc a dokonce o dvě hodiny dříve, požádal i Fíka. Teď mi nezbyvá než čekat, jaká odpověď dopadne na mé šediny. Plus to má ovšem v tom, že tímto své deníčkové záznamy z neděle končím. Musím se totiž také věnovat sportu (pasivnímu) a své milované Slávii. Kdybych tak tušil, jak v tom Liberci dnes v podvečer asi dopadne.

Dnes 12:24 – odeslán prosebný mail Fíkovi:

Ahoj Fíku,

činím zdvořilý dotaz na tvůj názor na následující věc:

Rád bych naši samaritánskou akci pro Fildu zachytil na papír, a později - pokud Filda dovolí- ji vydal v GV. Myslíš, že jsem se nezbláznil? Přikládám začátek takového textu, který bych postupně doplňoval... Potřeboval bych ovšem vědět něco, co nevím...

K.

P.S.

Pokud by Filda nesouhlasil, tak text ve své závěti přisoudím tobě.

Dnes 14:45 – odesílám do Emeriky Fildovi mail, ve kterém přiznávám barvu:

Ahoj Fildo,

obracím se na tebe drze s velkou prosbou. Jak vis stale vydavam pro své byvale kolegy mesicnik Gevecko. Vsak te ho pravidelne posilam. Tvuj sobotni mail me privedl na blaznivou myslenku vyuzit tveho volani o pomoc a nasi samaritánské reakce (Fik uz ucast potvrdil) k zvecneni na strankach Gevecka. Samozrejme jen pokud k tomu svolis. Posilam te na ukazku to, co jsem zatim sepsal a jak bych v tom chtel pokračovat. Bez tve pomoci by to ovesm neslo.

Hlavne ty mezikapitolky Kousek historie. Pokud mne rovnou neposles do zadele, potreboval bych vedet nasledující :...Staci telegraficky par vet ke kazdemu bodu. Zaslouzis si, aby se to dozvedela E4B, pokud tedy na mne neposles nejake trestne komando

Zdraví Cernas

V obou mailech jsem pro vás, kteří jste je právě dočetli až sem, zcela úmyslně vypustil konkrétní otázky. Prozradily by příliš brzy příliš mnoho. A pak také nevím, zda budou vůbec zodpovězeny. Počkáme si společně přinejmenším do pondělka. Konec konců znáte to všichni: Pomni, abys den sváteční světil.

Pondělí 23.dubna 2018: projekt se začíná rozjíždět

Začít nemohu jinak, než jak jsem včera skončil. V situaci,kdy Slávie ztratla v Liberci dva body a Viktorka se zase vzdaluje, není dnešní ráno tím z nejradostnějších. Proponuji své dnešní zápisky tak, že nejdříve předložím případné odpovědi na mé včerejší tázací maily Fíkovi a Fildovi. Samo, že opět ve zkrácené verzi. Důvody jsou stejné jako včera. Věděli byste příliš mnoho příliš brzy.

Včera 22:38 – Fíkova odpověď, jak je z uvedeného času patrné, dorazila už včera. Vám z ní předkládám

tohle pondělní ráno jen čtyři řádky, tři první a tu poslední.

Ahoj Kadle,

Dát to vše do kopy bude voříšek, záznamy o tom nemám. Pokusím se vytáhnout rozumy z trosek E4B,teď ti napíše co vím, lépe řečeno co si myslím, že vím. Za nic na 100% neručím...

Zatím vše, ahoj Fík

Na Fildovu odpověď si budeme muset počkat asi déle, a nejen proto, že z Ameriky je to do Sokolova o kousek dále než z Doubravic, vsi u Budějce, odkud překvapivě svižně odpověděl Fík. Čas čekání nepromarním. Naopak. Dnešní dopoledne hodlám věnovat virtuálnímu pátrání po hezké, chytré, komunikativní, stále sjezdově lyžující dámě ve věku 60 až 80 let. Přesně tak, jak znělo Fildovo zadání. Díky Fildově volání o pomoc jsem objevil digitální nástroj zvaný SEZNAMKA. Tušil jsem, že něco takového existuje, ale dosud jsem neměl žádnou potřebu se jím zabývat, jsa žensky satureován manželkou. Má strategie je prostá: soustředné kruhy. Propátrám kraj po kraji, jihočeským počínaje. Zjištěná data přehledně seřadím do tabulek. Ty pak na letošním srazu E4B (26.5. Budějce) vítězoslavně předložím samaritánské trojce (Fík, Fány a moje maličkost), abychom po společné strategické poradě rozhodli co dále. O všem budete, díky tomuto textu informováni. Tedy pokud si jej přečtete. To už je ovšem na vás. Gévéčko totiž nebojuje jen za svobodu slova, ale také za svobodu volby číst, poslouchat, případně vidět, jen to co sám chce. Držte mě palce. Odcházím pátrat na Seznamku štěstí. Snad ho budu mít. Co já, o Fildu tady kráčí.

Dnes 08:26 – Fildova odpověď je tady a přináší jeho SOUHLAS. Sice pokud jde o mne, dost přehání, ale kdo by rád nepocítil klepání na obě ramena současně. Vy to ovšem berte s rezervou. Pýcha totiž pádu předchází. A upadnout v mém věku, na hubu by mohlo znamenat, že už nevstanu. Dovolím si ovšem konstatovat, že díky rozsahu jeho odpovědi a chuti pokračovat, mám o obsah mezikapitolek „**Kousek historie**“ vystaráno. Nabídnou vám v nich jeho životaběh. Jako obvykle vybírám z mailu jen to, co...

Re: dotaz

Mily Kajo,

Jsi nejen talentovanéj spisovatel, reporter, žurnalista...ale cestnej,moudrej, citlivej clovek a k tomu Jeste muj velkej kamarad...uz Jen tim me cinis stastenjsim byt na svete. Samozrejme ze souhlasim se zvetcnenim na strankach Gevecka, ale chtell bych vysvetlit o mem zivote vic...

Vám se asi řádky právě přečtené, nečetly s takovou chutí, jako mně, naučenému z domácího českého prostředí na známé: pokud se člověk nepochválí sám, tak to za něj nikdo rozhodně neudělá. Četl jsem si dvakrát, podruhé nahlas. Navíc vidím, jak jsem moudře rozhodl, když jsem už včera vlastní ženu jmenoval bezplatnou korektorkou napsaných textů, před jejich odesláním Fildovi ke schválení. Teď si to přečte i ona. Tím pádem by mohlo být prostřeno něco zajímavého.

KOUSEK HISTORIE – druhý **(S Fildou od narození až do průmký jeho vlastními slovy)**

Jo, narodil jsem se 18. dubna 1938, přšelo se sněhem. Němci si na nás dělali nároky. Mámě bylo 37 let. Moudrá, klidná, hodná, věřící v Boha a milující jeho stvoření, hlavně lidi. Táta byl mladší, měl v roce mého narození 26. Obětavý, atletický, vychovávající mě tak, abych nebyl v žádném směru rozmazlený jedináček. Byl jsem vnímavé dítě, rád jsem se bavil s dospělými. Pamatuji si konec války a vojáky. Německé krátce po bombardování Budějce, stejně jako bombou zasažený dům vedle toho, kde bydlel Pepík Neužilů. Vojáky ruské i americké, to mě bylo sedm. Prožil jsem krásná léta ve skautu – katolickém. V šestačtyřicátém si z voleb pamatuji na pomalované ploty a hesla: Volte číslo 1. To byli komunisti. Vyhráli to a pak přišel únor, o kterém se 40 let tvrdilo, že byl Vítězný. Začalo pronásledování nevinných lidí, organizací, znárodnění. S tátou jsme zachránili něco z majetku kostela mého skautského vedoucího a také faráře Martina. Ten si pro nic za nic odseděl 10 let. Později jsme mu to zachráněné vrátili. Největší radost měl z monstrance, pro něj poklad nejen hmotný, ale především duchovní.

Skaut přestal existovat. Naším klukovským světem se stala ulice. Stal jsem se vůdcem party Filištínských. Sváděli jsme tuhé boje s Bertovci, v jejich žoldu byl i Milan Ambler, dokonce jsme se spolu servali. Uměl jsem se prát. Milan byl bit. Byl jsem z doma vychován být férový, pral jsem se za slabší kluky, holky i zvířata, kterým někdo ubližoval. Tahle etapa skončila tím, že Filištínci a Bertovci uzavřeli mír.

Znárodnování velkých podniků bylo pro kluka z obecné školy příliš vzdálené, nedotýkalo se mne. Teprve když rodičům manželky strýce Rudy znárodnili pracně založený a udržovaný ovocný sad, vykáceli ho a pěstovali tam brambory nebo co, jsem poznal, co to ten komunistický socialismus vlastně je. K mé pozdější emigraci přispěl i další Rudův osud. Ruda, úspěšný velitel divize, plukovník ve funkci generál, rozený důstojník. Morálkou, chováním, postavou. Dostal se do sporu s politrukem, chlapem bez zodpovědnosti, vzdělání, morálky, špiclem a hajzlem. Výsledek? V té době předvídatelný. Ruda degradován, vyhozen na dlažbu, bez prostředků.

Průmka. Tam mě už spolužáci znají. Jen neví, že jsem snil o stavařině, architektuře a rozhodně ne o elektrotechnice. Tenhle svůj sen jsem si splnil až v Novém světě. V Kalifornii jsem dokonce složil certifikační zkoušky a dostal stavitelskou licenci. Takže nejen certifikovaný instruktor sjezdového lyžování a snowboardingu, jak jsem byl představen v prvním Kousku historie.

Děda dohazovačem – lekce první

Jak už jsem kdesi výše řekl. Dnes poprvé navštěvuji Seznamku štěstí se svojí strategií soustředných kruhů. Jsem překvapen tím, co všechno se mohu o ženách hledajících partnera dozvědět. V nenávratnu mizí má představa jednoduchých tabulek, Vypadá to spíše na rozsáhlou sociologickou studii, ne-li přímo na bakalářku či magisterskou práci. Při dostatečné drzosti by se dalo jistě na nějaké gender fakultě i habilitovat. Mám ovšem jeden závažný problém. Vzhledem k tomu, že od května má platit další z bruselských pokusů o dobro pro všechny, tentokrátě jakési GDPR. Nevím, co si mohu dovolit zveřejnit z dat, která najdu na Seznamce štěstí. Dozvěděl jsem se toho totiž hafo: věk, vzdělání, barvu očí, druh přelivu, váhu, majetek, zda dotyčná kouří či ne, případně jen občas, odkud je, v jakém znamení se narodila, co ráda, čte... Takže napoprvé jsem si to zjednodušil. Naťukal jsem mezi kritéria výběru Fildou požadovaný věk (60 až 80) a kraj Jihočeský. Okamžitě se mi začalo nabízet 157 adeptek na seznámení. Při jemnějším věkovém členění pak 141 ve věku 60 až 70 let a zbytek 16, byly dámy 71 až 80 let mladé. Dalším požadavkem bylo, aby dáma byla pohledná. Nezbylo mě než vyřadit z oněch 16 Fildovi věkem nejbližších 7 dam, které uveřejnění své podoby riskovat nechtěly. Jak jste si jistě sami spočítali, pracoval jsem dále jen s 9 kousky. Dozvěděl jsem se, že tři jsou rozvedené a 6 zbývajících patří mezi vdovy. To z čeho by měl Filda, zapřísahalý nekuřák, jistě radost, byla jen jediná kuřačka. Všechny vlastní mobilní telefon, řada vlastní byt, jedna dokonce dům. Ve většině jsou dámy absolventkami střední školy. Při zkoumání pohlednosti jsem si stanovil stupnici takto : tahle se mi fakt líbí (= ++), to by ještě šlo (= +), být jí, tak bych fotku nezveřejňoval (= -). Dvou plusové byly dvě a bingo: jedna dokonce lyžuje, navíc má IQ 144, je komunikativní a svůj profil nadepsala citátem z Ovidia: Bude ti smutno, budeš-li sám. To samozřejmě Filda dobře ví, a proto hledá partnerku. Mám za to, že při pohledu z Emeriky mu je jistě jedno, jestli potencionální oběť je z Buděj, Tábora nebo Prachatic. Musím ho neprodleně informovat o mém výběru. Seznamka totiž na rozdíl od jiných internetových obchodů neuvádí, kolik kusů vybraného modelu je ještě skladem. Abychom něco neprošvihli. Jako bývalý aktivní a gradovaný pedagog hodnotím první vyučovací jednotku, tedy lekci, abych souzněl s titulkem svého virtuálního kursu dohazovače, jako kvalitní a efektivní

Končím své pondělní zápisky do deníčku, odcházím k holiči a až se vrátím, přepošlu výsledky svého prvního průzkumu do daleké Emeriky. Samozřejmě s připomínkou, že člověk nemá brát

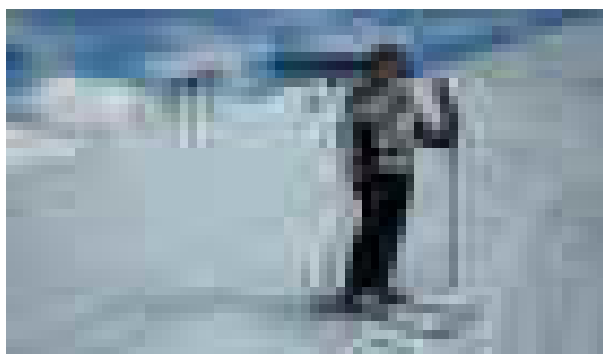
hned to, co se mu nabízí jako první. Zítra přece rozšíříme poloměr soustředných strategických kruhů a vyrazíme do kraje, který je mi také blízký. Propátráme Plzeňský kraj, jehož součástí jsou i rodné Klatovy.

Úterý 24.dubna 2018: poprvé ve stopě

Učím se psát deníček za pochodu a zkušenosti tak nabývám postupně. V tuto chvíli už vím, že slibovat, co budu zapisovat příští den, na konci dne právě končícího, je čirý nerozum. Uvědomil jsem si, že nemohu Fildu ošidit o jihočeské dámy z té mladší věkové kategorie (60 – 70). Včera jsem se totiž věnoval těm 9 z modelové řady A (= 71- 80). Poučen včerejškem jsem celý proces výrazně urychlil. Nebylo totiž zbylí, mám-li dnes vyrazit do kraje mého rodného. Takže souhrnně. O nápadníka usiluje 180 dam vybrané věkové skupiny (modelová řada B= 60 až 70). Jsou podstatně razantnější, než-li ty včerejší. Důkazem je i to, že celých 78 dotuje svůj profil fotografií. Fildův malheur spočívá ale především v tom, že tyto dámy se dožadují nápadníků nejméně o 10 let mladších. A Filda nelže, takže...Vybral jsem z těch 78 čtyři nejpohlednější a zkoumal, jak jsou na tom s lyžováním. Lyžují všechny 4. Jedna má dokonce VŠ vzdělání a tvrdí, že její IQ je 162. To se mi zdá, tedy pro Fildu, dost riskantní projevit zájem, navíc je z Tábora a když si vzpomenu, díky Jiráskovi, na adamity, co to prováděli na Příběnicích... Poučení pro příští kolo : minimalizovat své psychické vypětí, řešit především kategorii starších dam, které jsou povolnější Fildovu osmdesátku zkousnout a po výběru těch nejpohlednějších se hned ptát : Lyžuješ?

Děda dohazovačem – lekce druhá

Na stránky Seznamky štěstí věnované Plzeňskému kraji se dostávám díky jiným úkolům až před obědem a zjišťuji tato základní data: V kategorii 60 - 80 let je registrováno 161 dam, z toho v modelové řadě „A“pak 9. A z těchto 9 jsou 4 tak odvážné, že zveřejňují své fotografie (jistě z mladších let) Ten rozmazaný obrázek vedle patří dámě z Plzně ve věku 61, která sice lyžuje, ale pro níž je přijatelný partner nejvýše 65 let starý, takže zase nic. Sem jsem fotku vystrčil jen proto, aby měl Filda radost, že lyžařky ještě (snad) v Čechách zcela nevyhynuly.

Abych měl pocit, že jsem odvedl perfektní práci vracím se k těm 4 dámám s fotem, o kterých jsem se už zmínil výše. Všechny jsou rozvedené, žádná nelyžuje a žádné jsem na své stupnici pohlednosti nepřidal dva +. Plzeňský kraj mě vyloženě zklamal. I mé rodné Klatovy nic. Kdyby zde existoval stejný Standa, jakého má k dispozici Fík v Budějčích, tak to by byla jiná. Jednoho sice v Klatovech znám, ale ten nepůjčuje (Fík vám někdy prozradí co).

KOUSEK HISTORIE – třetí

(Filda emigruje z tábora míru a socialismu ke zlým imperialistům)

Začnu neskromně vlastní emigrací, časově související s tou, o které bude hlavně řeč. My jsme v srpnu 1966 emigrovali z Klatov do Sokolova. Typicky ekonomická emigrace za slíbeným bytem. Filda možná o nějaký den dříve za železnou oponu ... předávám mu slovo.

Utéct se nám – já Filda, moje žena Blanka a dcera Miroslava (Mia) – podařilo až na druhý pokus v létě roku 1966, ještě před pražským jarem, Dubčekem a srpnem 1968. Blanku jsem připravil na to úplně nej, nejhorší, takže všechno mohlo být už jen lepší. A bylo. Byli jsme vždy šťastní a spokojení. Tenkrát nebyl žádný internet a tedy žádné informace. Napláňovat něco bylo obtížné. Z Jugošky do Rakous, horolezecky přes Alpy to s Miou nešlo. Touha vzít roha byla ovšem silná a tak se improvizovalo. Pomohla náhoda. Stopnul si nás stopař směřující do Rakouska, americký profesor, toulající se na sabatikálním roce Evropou. Vymyslel jsem, že mu chci pomoci a vzít ho na nejbližší železniční stanici do Rakouska. Zařadili jsme se do fronty, dostali se mezi závory na

hranici. Amík byl nervózní, chtěl odejít, ale já ho přinutil, aby zůstal v autě, protože po něm by se nestřílelo. Zvládli jsme to.

Lágr pro utečence v Rakousku, Blanka se bojí, že když udělám nějaký chybný krok, tak mi podříznou krk, jak ji nějaký dobrák naznačil. Nebyla to sranda, ti co utíkali po srpnu 68, to měli lehčí. Za pár měsíců jsme měli vyřízenou emigraci do Kanady, do USA by to trvalo nejméně rok, spíše však déle. Začínalo se tvrdě. Nikdy v životě jsem tak tvrdě nepracoval. Blanka, doma učitelka, začínala jako uklízečka v hotelu, potom v továrně na masové konzervy, zase jako uklízečka. Otěhotněla a asi její práce byla příčinou, že potratila. To už jsem pracoval jako elektroinstalatér. Blanka je těhotná s Diou. Nějakou dobu pracuji s Pepíkem Vithou (pro neznalé: další Kanaďan původem z E4B, dnes už bohužel v nebi) v konstrukční kanceláři. Později, když ubylo zakázek, měníme firmu a jdeme oba pracovat na ostrov Vancouver jako machři na plně automatické pily. Jsme operačními elektrikáři, převážně sedíme v klídku. Když se ovšem něco podělá, stojí celá pila a je na nás to co nejdříve zase celé uvést do chodu. Nebyla to fakt žádná sranda. Když se to povedlo, byli jsme za hrdiny.

Nový svět. Byl už jsem rozkoukaný a měl vykoumáno, že prací pro jiného, hlavně manuální, se sice udržím i s rodinou při životě, ale nic moc. Pepa pokračuje, já se postupně stále více stávám OSVČ, jak by se dnes v Čechách řeklo. Náročné a riskantní.

Pracně, ale úspěšně jsme přemigrovali do Států, konkrétně do Kalifornie. Krok za krokem se loučím s nemilovanou elektrikařinou a začínám si plnit sen o stavařině. Zvládnou zkoušky a jsem držitelem stavitelské licence. Postupně se mojí doménou stává developování stavebních parcel a začínám si pasivním příjmem z nemovitosti budovat slušné finanční zázemí. Už jsem nejen Čech, ale díky emigraci i Američan. Stejně jako obě moje dcery Mia a Dia.

Jsa zvědavcem, konfrontuji Fildovo vyprávění s realitou. Vzpomínám na Pepu Vithu, kterého mám díky Vildovým kvalitním adresářům umístěného do Thornhilu v kanadské provincii Ontário. Hledám ostrov svatého Vavřince a gúgl mi nabízí jen ten mezi Aljaškou (140km) a Kamčatkou (60km). Tomu se mi nechce věřit, to je do Toronta setsakremntsky daleko. Musím Fildu proklepnout. Marně jsem hledal nějakou fotku, abych nám tohohle třídního aviatika připomenul. Našel jsem jen to, čím dnešní deníček uzavírám, při vědomí toho, jak ten čas šíleně prchá. Už je to čtyři roky. Na druhé straně nam Pepíka připomene jeho maturitní fotka, včetně štítku s nezbytným aeroplánem. Nezapomněli jsem, Pepo.

Včera jsme se dozvěděli, že o letošních Velikonocích zemřel v nemocnici v daleké Kanadě náš spolužák Pepa Vithů.

„ Ten ještě nezemřel, kterého pochovali, ale ten je vpravdě mrtev, kdo byl zapomenut.“ (Livius)

Konec konců, každý musíme jít jednou na to úplně poslední přistání.

„ ... Pepo, měli a máme Tě rádi. Tak nám tam nahoře drž nějaký slušnej hangár. Však my taky přiletíme.“

Kluci z E4B

Středa 25.dubna 2018: registrace na seznamce

Poté, co jsem včera deníček uzavřel vzpomínkou na Pepu a odeslal právě vytvořené Fildovi do Ameriky někdy po poledni (viz dále) byla tady odpověď nečekaně brzy

Včera 13:04 – píši Fildovi

Předmět : pokračování

*Ahoj Fildo, mrkni na to, co jsem dnes připsal, případně pooprav
Cernas*

Včera 14:44 - a on odpovídá

Předmět : Re: pokračování

Jo, vyborne. Pro lepsi predstavu ctenare poslu nekolik fotek, video apod. Pouzitelne i pro ty potencionalni girlfriend...muzu prosit, Jestli bys mohl z pocatku pomoci jako mediator za mne, please. Kalendarne mi opravdu 80 je, ale to neni ma zskutecna zivotni kapacita, nebo jak to vyjadrit lepe. Fotky a pod Poslu v pristim e mailu.

Diky. Filda

Vzhledem k tomu, že přestávám hledat přítelkyni, ale nově, po včerejším Fildově e-mailu potenciální girlfriend a vyhovujíc Fildově prosbě (please) stávám se ke svému dohazovačství navíc i potenciálním moderátorem komunikace mezi Fildou a jeho stejně potenciálními girlfriend. Je to v tomto oboru jako ve vědě, čím dál větší specializace. Takový Kecál z Prodanky ještě zvládal obojí, dohazoval i ukecával své klienty (moderoval jejich komunikaci). Specializován a povýšen se s tím větší chutí pouštím do třetí lekce.

Dnes 07:58 - Mailuji Fildovi do Kalifornie (středa)

Ahoj Fildo, přikládám návrh textu oslovení mnou vybraných tvých potenciálních girlfriend a žádám o povolení, zda je mohu oslovit takto

Vážená „cestovatelko 11“

Zaujal mne Váš profil na Seznamce štěstí a jsem přesvědčen, že odpovídáte tomu, co hledá můj dávný spolužák z budějovické střední školy Jiří Filípek, dnes žijící střídavě ve Spojených státech a Čechách. Ve své kalendářní 80, i když jinak je jak mentálně tak fyzicky nejméně o deset let mladší, by rád našel v Čechách přítelkyni, se kterou by si rozuměl. Stále aktivně lyžuje a rád cestuje. Pokud Vás oslovila tahle moje minicharakteristika, buďte tak laskavá a spojte se s ním sama prostřednictvím uvedené mailové adresy georgefilipek@....., jistě Vám rád odpoví. Omlouvám

se za to, že jsem si Vás dovilil oslovit. Stalo se tak jen proto, že chci pomoc příteli.

Děda dohazovačem – lekce třetí, pražská

Nejprve čísla, která jsou ohromující. V souhrnné věkové kategorii, která zahrnuje obě modelové řady (60-70 + 71-80) je v Praze a okolí registrováno 849 zralých dam. Starší modelová řada (71-80) jich nabízí 58 a z toho imponujících 41 včetně portrétu. Praha je Praha, všech Čechů ráj, bajkajlaj! Po komprimaci původní 41 (ty co mají i fotečku) jsem se podrobněji věnoval těm, které se prsí (některé doslova) že lyžují. Je jich půl tuctu. Pět vdov, jedna rozvedená. Všechny jsou ochotné přátelit se i s pány přes sedmdesát. Jedna vysokoškolačka, zbytek minimálně absolventky SŠ. Nikdy žádná nedala cigaretu do úst. Poněkud horší je to

s pohledností (jestli jsem se v e dvou předchozích lekcích příliš nenamlsal) Jen jednou jsem si zapsal dva plusy. Kdybych mohl něco doporučit, tak nick cestovatelka, který hledá kultivovaného partnera pro chvíle strávené kulturou, cestováním i sportem a navíc vzájemné porozumění, jak sama píše. Pro člověka jehož životní kapacita je příhodnější než kalendářní 80, rozhodně to pravé. Navíc nad touhle fotkou je možnost klepnout na „Poslat vzkaz“ Učinil jsem tak a dozvěděl se, že musím být registrovaný uživatel seznamky. Jako potencionální moderátor do toho tu požadovanou stovku vrazím. Doufám, že rodinný finacministr nebude lakotný jako Andrej.

Mé doufání bylo vyslyšeno a tak mohu těsně před polednem hrdě prohlásit: jsem registrován. Nejlepší to důkaz toho, že pro Fildovo dobro jsem ochoten nasadit i vlastní život. Stále hodlám realizovat strategii soustředných kruhu (zatím jsou za mnou dva kraje – jihočeský, plzeňský a Praha)

Výtěžnost? Nevelká. Hodlám oslovit dvě potencionální girlfriend (abych se držel Fildovy terminologie). Jednu z Prachatic (72) a druhou z Prahy (70). To oslovení jsem hned po ránu zformuloval a odeslal Fildovi ke schválení. Ten už včera zaslal další mailý a v nich hafo fotek. Takže o obrázky do Kousků historie je postaráno

Čtvrtek 26.dubna 2018: developer Filda

Dnes 00:56 – Od Fildy dorazila odpověď nejen mně, ale i Fánymu (děkuje za moc hezký dopis) a Fíkovi – že prej já vím všechno. Bohužel pominul odpovědět na to, nač jsem se ho ptal. Nemám souhlas. Nemohu začít s dotazy na potenciální girlfriends.

KOUSEK HISTORIE – čtvrtý **(Filda z elektrikáře developerem)**

Připomenu závěrečnou pasáž ze třetího kousku historie (cituji): Pracně, ale úspěšně jsme přemigrovali do Států, konkrétně do Kalifornie. Krok za krokem se loučím s nemilovanou elektrikařinou a začínám si plnit sen o stavařině.

První místo, kam jsme z Evropy přijeli, už je to více jak půl století, bylo Calgary největší město kanadské prérijní provincie Alberta. Milionové město nejen co do počtu obyvatel. Boom city řekl by Kanadán. Chladné prérijní počasí, město obklopené horskými středisky, bohaté se spoustou pracovních příležitostí. Na slavném Calgary rodeu jsem plakal dojetím, když jsem poprvé v životě viděl pravé nefalšované indiány na koních...Celý svobodný svět nám byl otevřen, fantastický pocit. Všude jsem mohl být doma, ale nebyl nikde. Chtěl jsem žít na místě nejlepším. V Kanadě je klimaticky nejlepší provincie Britská Kolumbie. Dokonce má na poznávacích číslech aut logo „beautiful British Columbia“. Krásná příroda, hory, lesy, jezera a Tichý oceán co bys kamenem dohodil. Prostě nejžádanější. Bohužel na každý slušný job 10 zájemců. Těžké. Zvláště pro emigranta.

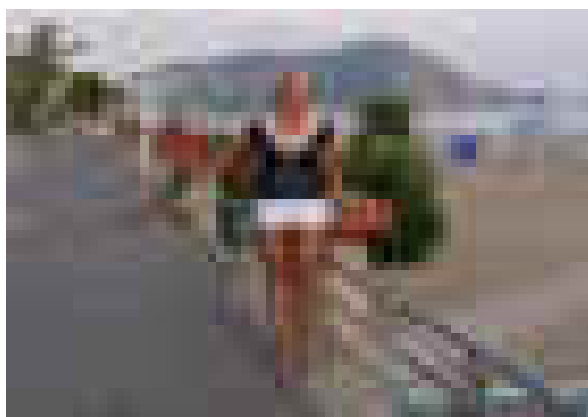

Tohle byla původně chatařská rekreační oblast, hrozně daleko od Vancouveru. Postavením mostu přes dlouhý mořský záliv se najednou všechna krása přiblížila. Většina místních to moc nezaregistrovala, takže ceny nemovitostí byly čtvrtinové ve srovnání s podobným terénem luxusního West Vancouveru. Napřed jsem koupil jednu chatu. Pak druhou. Roh pozemku se dotýkal vody. Super! Byly dluhy, práce, zábava, riskoval jsem... bylo by to dlouhé povídání. Je to za mnou. Výlety do Mexika, koumání o emigraci do USA. Podařilo se. Jižní Kalifornie je jedno z nejlepších míst nejen ve Státech, ale i na světě. A já tam bydlím. Paráda.

Děda dohazovačem – lekce čtvrtá, krkonošská

Jak se den po dni stávám kvalifikovanějším a kvalifikovanějším dohazovačem s propracovanou strategií i taktikou, logicky usuzuji, že nejvíce lyžařek v té optimální modelové řadě (71-80) by se mohlo vyskytovat v kraji, ve kterém se vyskytují také hory. A to je v Čechách jednoznačně kraj sice malý, ale s horami největšími - Krkonošemi. Vzhůru do Liberce.

Lekci začínám, již tradičně, souhrnnou informací. Nabídka odpovídající velikosti kraje – celkem 167 dam. Z toho v pro nás zajímavé modelové řadě (70-80) 33 z toho 17 přikládá k svému profilu i foto. Po těch teď půjdu. Po vyfiltrování nelyžařek, nepohledných a kuřaček zůstali na mém třídícím stole 3 dámy u nichž navíc je i dalším pozitivum – jsou ochotny se zaplést i s mužem starším sedmdesátky. Nejmladší je 69, další následují vždy s posunem o dva roky, tedy 71 a 73. Liberecko je evidentně krajem vzdělanců, dvě z vybraných jsou VŠ. Ta co ne, zase nabízí své míry: 70/160/50. Mně to nic neříká, jen doufám, že ta 50 není přes prsa. Když mohl PpR v minulém čísle GV nabídnout foto-grafickou anketu, využiji jeho nápad a nabídnu vám fotky všech tří dam. Která je která, hádejte. Pozor! Pokud čtete papírovou verzi GV, chtělo by to lupu.

13:45 –

Připadám si jako podkrkonošský tkadlec. Stav ještě klapě a já už balím dílo a vykračuji s rancem na zádech za faktorem až do Kalifornie (naštěstí jen virtuálně), abych ho předal hotové dílo

Dnes končím se psaním do deníčku. Později si ještě (snad) udělám přípravu na zítřek. Vyrážím za girlfriend ze Senamky štěstí na Vysočinu. Ano jde o pracovní úraz, těch 45 let za katedrou musí být někde vidět. Ještě, že už se nenosí výchovné cíle a politické aktuality. I když jak to pozoruji... nikdy neříkej nikdy. To platí nejen pro politiky. A stále čekám na souhlas od Fildy, kterému jsem nabídl i druhou variantu potencionální komunikace s potencionálně vybranými potencionálními girlfriend. Pokud jste to fakt dočetli až sem, tak tady máte drobnou pozornost (dva limeriky z mých denodenně psaných glos)

Přicházejí mailly z jihu,
krásné, nenajdeš na nich pihu.
Fányho squaw nutí,
hákovat do zblbnutí.
Cítí chlapec majetku tíhu, lepší je být v lihu.

To Fík bez váhání
dal se do pátrání.
Shání o Fildovi data,
zatím se nabízí samá vata.
Ani Vilda ho nezachrání.

Díky stařecké nespavosti usedám ke kompu už v pět hodin ráno. Jak to máte vy? Začínám tím, že žádám Vildu Ungra, aby mi vzhledem k blížícímu se květnovému (26.) srazu E4B poslal poslední platný seznam spolužáků. To už mám za sebou dva maily od Fildy. Podrobnosti zadám za chvíli. To co vám chci hlavně sdělit je to, že jsem si konečně ujasnil, jak bude nejlepší tuhle Fildovu autobiografii vydat. Už v tuto chvíli má totiž 14 stránek Na sraz dorazí maximálně 18 kousků (Filda signalizuje, že on letos ne) z toho pouze dva nemají PC (Ambi a Pulec), pro ty přivezu mimořádný exhumovaný VeČERNÍK v papírové formě, ti ostatní ho dostanou na CD. A Gévěčko poprvé ve své historii bude vypadat jinak v papírové verzi než v digitální (tenhle text bude přílohou pouze té digitální). Snad to tak nakonec dobře dopadne, strašně rád plánuji, aby pak bylo všechno jinak.

Jirko zdravíiiiiíme Těěěěě! 🤗 Opatruj se... i když ještě budeš nějakou dobu truchlit a je to přirozené... pak Tě čeká ještě mnoho krásných chvil s krásnými ženami, které na Tebe budou stát frontu! Opravdových chlapy, jako jsi Ty, je moc málo. V létě se

doufám uvidíme, tak se na Tebe těším!

Pa J.

Dnes 03:37 – Druhým odpovídá na mé dotazy, rozhořčeně mě opravuje a v důsledku přinutil, abych opravil své oslovení potencionálních girlfriend – opravuji se ladyfriend

Re:

K terminology : 1/ v USA GIRLFRIEND (=devce kamaradka) znamena pritelkyne...

Moje jsem predstavoval lidem jako : LADYFRIEND, což není bezné, ale působilo to vždy důstojnějším, vážnějším dojmem a lidi smekali víc klobouk.

2/ nejsem lyžar " který Jste lyžuje .".....lyžování je má věc, způsob života, terapie zdraví(zda se mi, že přes zimu omladnu a přes léto zestánu) ale zatím se přesunout na léto na jižní polokouli, jak to někteří dělají bych taky nechtěl??. Na zebříčku asi 110 instruktorů Bear Mtn. Jsem mezi asi 6 nejlepšími lyžaři, ne učitelé lyžování - učitel někoho něco má věc není. Lyžuju na obou video lekcích, vypadá to snadno, ale odborník by uměl ohodnotit. Jezdím v každém terénu, svahu, lese atd....

3/ ta Cisla myslim byvaji: 70= roky.....160= vyska v cm....50=vaha v kg, Coz by bylo vyborne....muj pozadavek by Byl : a/ vyska do 165 cm, aby s podpadky nebyla vyssi nez ja (asi 172) b/ vaha do 64 kg, ja mam asi 67.

A mám jasno. Začnu odzadu bodem 3. Číslo, která uvedla jedna z libereckých dam, podle Fildy znamenají : roky/výška/váha. Jinými slovy ta jeho zní : 80/172/67. Hlavně to poslední číslo opravdu závidím. K bodu 1- tady musím Fildovy uznale poklepat na rameno. Ta lady zní tak britsky vznešeně, asi bych měl Fildu ve společnosti oslovovat sire. Barneby to tak také dlá, když v Midsomerských vraždách oslovuje nějakého venkovského šlechtice podezřelého z vraždy. Podle 2 koriguji původní text okamžitě na:

Vážená „cestovatelko 11“

Zaujal mne Váš profil na Seznamce štěstí a jsem přesvědčen, že odpovídáte tomu, co hledá můj dávný spolužák z budějovické střední školy J.F., dnes žijící střídavě ve Spojených státech a Čechách. Ve své kalendářní 80, i když jinak je jak mentálně tak fyzicky nejméně o deset let mladší, by rád našel v Čechách přítelkyni, se kterou by si rozuměl. Je vášnivým lyžařem a o jeho mladé duši nejlépe vypovídá i to, že mezi 110 instruktory z oblasti Medvědíh hor je stále na 6. místě. A jak sám tvrdí, tak s každou zimou omládne. Rád cestuje. Pokud Vás oslovila tahle moje minicharakteristika, buďte ta laskavá a zavolejte mi

(722613302) dám Vám na něj e-mail a můžete se s ním sama spojit prostřednictvím uvedené mailové adresy george...@....., jistě Vám rád odpoví. Omlouvám se za to, že jsem si Vás dovolil oslovit. Stalo se tak jen proto, že chci pomoc příteli.

P.S.

Na mém profilu je jeho foto.

Fildův mail má ještě body 4 a 5. Ve 4 souhlasí s tím, jakou jeho fotku jsem použil a odhaluje, jak jsem se k ní dostal, abych citoval jeho slova:“...tu mou si vlastně vystříhl, jak jsme s Jiřinkou na ochutnávce piv. OK. Měl bych asi nalézt lepší...ale nikde nejsem sám, co?“

A v 5 kritizuje můj výběr fotky, kterou jsem si vygúgloval takto: „Tvá fotka velkoměsta je něco jiného, než to co se stalo v tom Deep Cove... Jak tam jdeme s Blankou a malou Miou od pláže, to zhruba teď vypadá stejně. Z chat se jenom staly krásné drahé domy, ale pořád jsou schovány mezi stromy, podél břehů mořského zálivu. Tam se nedá udělat velkoměsto, jak sis představil a přidal

fotku.“ Fildo, hned se vynasnažím vyhovět. Blanku i malou Mlu mi představuješ na fotce poprvé a sám tam jseš tak mladej fešák, že jsem tě napoprvé ani nepoznal. Tak se nediv, že jsem gúgloval. A chybně

KOUSEK HISTORIE – pátý
(Filda opravuje nepřesnosti a
načrtává časovou osu své
emigrantské reality)

Tenhle obligátní mezititulek mě přinutil říci, že to jsem do něj chtěl napsat, jste si vlastně už přečetli jak ve Fildových mailech, tak mém, mírně infantilním komentáři na předchozích řádcích

Takže teď už jenom dodám pro časové upřesnění, a proto, abyste se v dalších kouscích historie lépe orientovali, přehled Fildových ladyfriend, tentokrát nepotencionálních:

1958 až 2004 Blanka

2004 až 2008 doba hledání (Jana?)

2008 až 2016 Jiřinka

2016 až 2018 Berti

To co dodávám nakonec, používajíc Fildových slov, zveřejňuji hlavně proto, že Filda tak hezky chválí celou naši rodinu. Tady to máte: „Myslím, že jsem obsáhnul vše. Jo tvoji snahu pomoci, výdaje a odvahu (soudím podle Blanky, která by mě v tvé situaci roztrhala na kusy, protože by s určitostí věděla, že ty adeptky oprašuji) velmi oceňuji a nějak odměním. Díky, díky moc tvé Jiřince za pochopení. Můžu tě Jiřinko eventuálně poprosit o pomoc.,,? Vy holky máte více smyslu pro realitu a jemnou ženskou duši, než my kluci.“

Učinil jsem si Fildo, správný závěr? Dohazovačem na stará kolena už nejen děda, ale na svá, jen o něco málo mladší kolena i jeho žena Jiřinka? A pokud jde o tu odměnu. Fakt ti nehodlám nic fakturovat. My kluci odkojení realným socialismem už jsme, holt, takoví.

Děda dohazovačem – lekce pátá, jsem na příjmu

Rozvášněn skvělým Petíkovým gulášem ,věnuji dobu poobědovou místo zaslouženému odpočinku ležmo, prvnímu oslovení potencionálních adeptek. Mám zkopírované univerzální oslovení (viz výše pod oslovováním „Vážená cestovatelko“) a to posílám všem. Zatím jsem jich odeslal šest, jsem zvědav, jestli některá z ladyfridens vůbec najde odvahu odpovědět. A abych nazapomenul, i já už jsem dostal nevyžádaný vkaz od jakési Kateřiny, která mě poslala jarní pozdrav. Ihned jsem ji přeposlal to, co posílám všem. Nerad se chválím, ale musím říci, že na Seznamce štěstí už jsem jako doma a komunikuji, až se ze mne kouří. Kdybyste někdo potřeboval, rád poradím.

Jinak samozřejmě oslovuji své příbuzné (ségru) i známe (Marušku, Andreu) a dohazuji a dohazuji, zatím ovšem bezúspěšně. Jestli to není tím, že tyhle dámy mě znají. Pracuji pro Fildu tak usilovně, že zanedbávám svoji limerickovou glosovací povinnost. Deníček už mí 16 stránek, takže přibrzdím. Konec konců mohu v klidu čekat, zda někdo nezavoá.

Sobota 28.dubna 2018: týden od startu

Vypadá to na pracovní víkend. Po ránu dělám předběžnou redakci dosud napsaných stránek, po obědě se pustím do inventury svého profilu na seznamce, abych mohl Fildovi podat raport. A až budu v mailování, požádám znovu Fányho, aby pro mne vypreparoval z Fildou zaslané fotomontáže obrázků , na kterém jsem rozeznal: Káju Procházku, Milana Amblera, Zbyňdu, Pepíka Homana, Evu a Míru Merglů, Pavla Dvořáka a hlavně Jardu Dudka (toho by mohl přimět ke vzpomínce Fík. Mám dojem, že to fotil Filda, protože na obrázku není. Tato jsem ho objevil na vedlejší fotce, an se povaluje na stole, kolem něhož sedí dívky (asi ze třídy jeho Blanky). Pokud dojde k nejhoršímu, tak sem vsadím celou tu fotomontáž.

KOUSEK HISTORIE – šestý
(Filda se poprvé vrací zpět domů)

Podle Fildova tvrzení tak stalo na podzim 1987. Dokládá to trojicí kolážových fotek, pocházejících evidentně z nějaké rodinné kroniky (kroužková vazba volných listů) nebo alba. Jeden list obsahuje pozvánku na třídní schůzku třicet let po maturitě v roce 1987. Je na něm řada neznámých adres, takže logicky hádám, že šlo o třídu Blanky. Vilda ve své přehledné tabulce na podzim 1987 žádný náš sraz neuvádí, ale má jej zaznamenán k datu 25.5.1987. Na fotce ze stejného roku, kterou mu věřím (stojím vedle něj) má ovšem datum 16.5. Ferda ani řada dalších nejméně už nám to bohužel nepotvrdí. Vilda v té zmíněné tabulce, kterou mám pečlivě

zarchivovanou tvrdí, že Filda byl na srazu po pěti letech (1962) a pak až v roce 2000 až 2016 bez jediné absence. Fík má úkol investigativně propátrat rok 1987. Nejsme na Slovači, tak to snad přežije. Kdyby tady platilo to známé: Kdo nezná historii, bude si ji muset zopakovat, bylo by to fajn. Mohli bychom (Vilda + Fík + Kyslík) pořádat mejdany ob den s těmi, co už je uvidíme až v nebi. Člověk ovšem nemůže mít všechno, co by chtěl. Svět je veskrze nespravedlivý.

Děda dohazovačem – lekce šestá, první raport o výsledcích.

Že jsem řádně registrovaný klient Seznamky štěstí, to už víte. Mistrovsky jsem zvládl taje svého účtu a profilu a tak dnes mohu poprvé podat pozitivní raport:

- 1) Můj účet navštívilo do dnešního poledne celkem 38 dam všech modelových řad. Dnes, asi proto, že je sobota takřka 10. Tyvšechny tedy ví, že Filda existuje a dává své srdce všanc.
- 2) Fildův mail jsem přeposlal zatím, tuším, že v pátek, jedinné
- 3) Dnes jsem v 09:12 dostal velice pozitivní vzkaz od dámy se kterou si (alespoň z její strany) překvapivě tykáme:

OD: **Lilith123** (66)

Ahoj - je moc hezké pomáhat přátelům.

Odpovídám, protože jsem prožila moc hezké roky se svým manželem, který byl emigrantem v Německu. Byl to ten nejlaskavější chlap, v roce 2015 bohužel zemřel. Pokud další emigranti mají také tak hezký vztah k životu a laskavost k ženám, ráda bych se s tvým kamarádem seznámila. Hanka

Další, už ne tak pozitivní přišel v 10:32

OD: **Marsa** (73)

Vážený pane, děkuji Vám za hezký dopis a skvělou nabídku co je jedná oVašeho přítele.Mrzí mě, že tato nabídka nepřišla o něco dříve,neboť momentálně nejsem sama.Je to fešák a vypadá skvěle.Moc zdravím Marsa- Hana.

Práce na tomto Fildově lánu už jsem dnes odvedl dost. Také by ze mne měly vypadnou nějaké glosy, abych na ně chudinky zcela nezapomenu. Páteční záznam z deníčku teď posílám Fidovi a kopii do Třeboně a do Doubravic (mají na vsi vůbec signál, nebo ves ještě rázuje časem před průmyslovou revolucí?)

Dnes 16:05 Rozesílám maily jak výše informuji.

Uctivě zdravím,

*Fildo – muzes se pres web napojit na seznamku stesti a vyhledat tam profily potencionálních girl- pardon lady fridens Fány a Fíku - moje prosby jsou v prvním odstavci přílohy
Čerňas*

Neděle 29.dubna 2018: poslední zápis

Včera 22:15 Maily jsem končil sobotu, neděli mailem od Fildy otevírám. Radost mám z toho, že ještě dříve, než mě dnes Filda upozornil, se mi už včera podařilo dát do textu, sice

až napotřetí, ten správný obrázek. Do hloubky duše se stydím, za nepozornost při přepisu anglických výrazů, už jsou v pořádku. Tady máte mail doslovně:

Z poledni prestavky mezi

“ski Terapiemi”- z Mammotha asi 3a1/2 tisicovka na vychodni Strane pohori Siera Nevada-Kalif.

Mily Cernasi,

Za chvili musim vyrazit na kopec.

1/na fotku z North Vancouver- Deep Cove Jsi se Zase nettefil. Da jsi tam 1967 Calgary se mnou a rodinou u naseho druhého auta.

Co tam ma byt, je fotka, jak popisuju puvodne : “ja, Mia dcera a Blanka” jak vychazime poloobleceni od morskeho zalivu.. jo musim priznat. Ze jsme vypadali jinak nez ted.....to te zmatlo...

2/ jak jsem parkrat psal : pise se:

Friendladyfriend....girlfriend atd

Sorry musim bezet na kopec.....

Nejvíce Fildovi děkuji za fotku s mamutem. To bude efektní konec (ke kterému se po krůčcích blížím) celého textu.

KOUSEK HISTORIE – sedmý **(Končíme přátelé)**

Sedmička je údajně šťastné číslo, tak snad...nebo sofistikovaněji: FINISH CORONAT OPUS, tak se nechme překvapit. Filda říká:„ Svobodný mládenec jsem byl vždy jen velmi krátce. Většinu života jsem dávala a dostával lásku jedné ženy. Začínal jsem ve 20 letech s Blankou a s ní šťastný přes 40 let. Pak se ji nějak nelogicky, přes hormony, začala měnit mysl. Všude viděla, jak po mně jdou ženský a já po nich: Hrůza. Neví a nepochopí, kdo nezažil. Rozvod jsem nechtěl. Podepsal jsem, až když nechtě, jsem se na lyžích skoro zabil. Blanku mezii ladyfriend nepočítáme. To byl Fidův import z Česka. Prožil s ní, jako s manželkou hafo šťastných let, jak sám tvrdí. Tohle bývalé

Období let po rozchodu s Blankou nazývá dnes Filda s odstupem dobou hledání. Z mizerie rozhodů jsme si jeden druhému pomohli s mladou kamarádkou Janou. Byla o 26 mladší, ale kamarádství a přátelství nám vydrželo dodnes. Superkamarádka. Kamarádem se mi stal i její nový manžel.

A man and a woman are standing outdoors, smiling for a photo. The man, on the left, has grey hair and is wearing a grey V-neck sweater with dark blue stripes on the sleeves and olive green trousers. The woman, on the right, has long brown hair and is wearing white sunglasses, a white short-sleeved top with a lace-up front, and a red patterned skirt. They are standing in front of a green hedge and a row of tall, thin cypress trees. A blue sky with light clouds is visible in the background.

Naše společné štěstí trvalo osm let. V roce 2016 mi měla asistovat po mé plánované operaci páteře a protonové terapii prostaty. Člověk míní, pán Bůh mění. Jiřinku postihla mozková mrtvice a půl roku trpěla na lůžku bez schopnosti komunikace, částečně ochrnutá. Ve dne jsem se ji snažil v nemocnici obveselovat a doma na chatě jsem pak plakal.

19/23

Přestože jsem neměl žádné typické problémy s prostatou její PSA vyletělo na nebezpečnou hladinu. Zdrhnul jsem (jinak se to nazvat nedá) se strachem před smrtí zpátky do Kalifornie.

Přišel čas mé poslední ladyfriend. Můj anděl strážný Bertí mě doslova stáhl hrobníkovi z lopaty. Došlo mi,

že chce (a vždy chtěla) pro mne jen to nejlepší. Doktoři mě začali strašit, že se rakovina prostaty může dostat i jinak. Bertí mi pomáhala vyhodnotit a najít nejlepší způsob léčby. Rozhodnutí padlo na protonovou terapii. Bertí mě doprovázela, podporovala, mentálně i fyzicky. Trávili jsme spolu ten nejkvalitnější čas. Cestovali jsme spolu, lyžovali, nikdy nekoukali na TV a jeden druhého více a více milovali. Cenili jsme si jeden druhého stále více. I naše dospělé děti si nové partnery svých rodičů vzaly za své. Plánovali jsme budoucnost, děkovali Bohu jeden za druhého. Oba jsme se cítili lépe a lépe. Užívali si společně naše největší potěšení a vášeň – lyžování. Život byl tak krásný... Pak se jednoho dne

vše zbouralo, Bertí navždy spí a já jsem zase sám. Bez lásky milované ženy. Připomínám si ji stále. I na téhle fotografii u jedné z mála kalifornských památek, misie San Lui Rey v Ocside.

Dost! Už mám zase chuť řvát a rouhat se. Povídání, že čas všechny rány zhojí, nevěřím. Pomůže jen nová láska a to se teď zdá beznadějné.

Děda dohazovačem – lekce sedmá, úspěšný absolvent končí

Úspěšným absolventem jsem se drze jmenoval sám (neplést prosím se samohanou) poté, co jsem zjistil, že žádného certifikátu v ozdobném rámu se nedočkám. Jsem bytostně přesvědčen, že ve virtuálním prostředí alespoň té jedné seznamky se mohu pohybovat bez trapných žádostí o zapůjčení buzoly, nebo abych byl cool – navigace. Znovu si vám všem dovolím nabídnout své, finančně i pro ty nejchudší dostupné, opravdu kvalitní služby.

Za to, že jsem se tak krátkém čase tak překvapivě dobře kvalifikoval, vděčím jen a jen Fildovi. On byl tím, kdo stiskl spoušť startovací pistole a zavinil následnou spoušť mých rázných kvalifikačních kroků a krůčků. Jen můj loajální vztah ke kamarádovi v nouzi, přinutil mé šedé buňky mozkové (také jste si vzpomenuli na Poirotu?) k činnostem, které se jím v posledních letech více a více vzdalovaly. S přibývajícím věkem si více a více uvědomuji, že myšlení opravdu bolí. Nejsem masochista, tak proč bych měl sám sebe trýznit.

Fildovi vedle díky, musím i uznale poklepat na rameno. Málokdo by byl ochoten se takhle otevřít před světem v situaci, kdy se trápí vzpomínkami na šťastné chvíle, které osud surově roztáhl. Zase ho lépe známe a máme důvod si vážit více než dosud.

Končím i proto, že další komunikace na trase Čerñas – potencionální ladyfriend – Filda poběží ve stopách vyjetých tento týden. Dozvěděli byste se příliš málo, příliš pozdě. A navíc můj starší syn má dnes svátek...takže.

* *

FAKT už se známe **65** let.

(někteří i déle)

Tady je všechna vidíte:

1953 – 1954 – 1955 – 1956 – **1957** – 1958 – 1959 – 1960 – 1961 – 1962 – 1963 –
 1964 – 1965 – 1966 – 1967 – 1968 – 1969 – 1970 – 1971 – 1972 – 1973 – 1974 –
 1975 – 1976 – 1977 – 1978 – 1979 – 1980 – 1981 – 1982 – 1983 – 1984 – 1985 –
 1986 – 1987 – 1988 – 1989 – 1990 – 1991 – 1992 – 1993 – 1994 – 1995 – 1996 –
 1997 – 1998 – 1999 – 2000 – 2001 – 2002 – 2003 – 2004 – 2005 – 2006 – 2007 –
 2008 – 2009 – 2010 – 2011 – 2012 – 2013 – 2014 – 2015 – 2016 – 2017 – **2018**

Pečlivě sečetl FAFÍK

Před rokem se mi nepodařilo přemluvit spoluvydavatele bájného VeČERNÍKu Fíka a Fá-nyho, abychom se potom, co nám v roce 2014 společně pod rukama zdechla tiskovina pojmenovaná výše, zachovali jak se sluší a patří a vydali cosi pro potěchu spoluzactva. Nestalo se. Dočkal jsem se pouze poznámek o grafomanovi, moje žena mluví v této souvislosti o grafoušovi. Text, který níže nabízím, je tedy rok starý. Nemohu si vzpomenout (jak jste na tom vy, s touhle činností?), jestli jsem vám ho neposlal už vloni. Pokud ne, přišlo by mi líto tak neučinit. Případný dubl prosím omluvte. To co vím 100%, je to, že tenhle obrázek tam rozhodně nebyl.

Dobří spolužáci jsou stejně důležití jak dobří učitelé

Když se tak zamýšlím, co bych měl ještě důležitého říci při příležitosti naší společné „diamantovky“ svým kamarádům z té nejlepší ze všech tříd na světě ze slavné Trčkovy E4B napadá mě rozepsat se nad tou tezí, kterou jsem vložil do nadpisu téhle kratičké úvahy.

Učitelé – každý z nás jich poznal řadu. Počínaje panem řídícím na obecné, přes ty na měšťance, jak se za našeho dětství říkalo druhému stupni základní školy, přes ty průmyslovácké, až, alespoň u některých, po ty vysokoškolské docenty a profesory. Naše generace měla to velké štěstí, že šlo v naprosto převažujícím počtu o učitele a ne jako dnes, alespoň na té základce, o paní učitelky, nebo v případě našich dětí dokonce o soudružky učitelky. Nehleďte v tom prosím žádný machismus, jen reálnou zkušenost získanou i tím, že vedle vlastních učitelů a učitelek, jsem více jak půlstoletí pracoval v akváriu plném učitelských kolegů – ve škole. My všichni, včetně mne jsme se tak setkali s učiteli, skvělými, dobrými, horšími i nejhoršími, jako v každé jiné lidské profesi. Dnes však nemá být řeč o učitelích, mezi kterými se já osobně, jak jinak při mé známé skromnosti, nepočítám mezi ty nejhorší, ale chci se bavit o těch na druhé straně barikády – o žácích a studentech.

Přesněji o vás, svých spolužácích z budějcké průmky. Měl jsem v životě štěstí snad ve všem. Začalo to už tím, že se táta vrátil živ z terezínského koncentráku, přes pana řídícího Javorského v první třídě, tím, že jsem ještě před vítězným únorem stihl být vlčetem a na začátku padesátých ještě i skautem. Plánici vždy pokrok zasahoval se zpožděním a tak střídání skautů pionýry přišlo v době, kdy už jsem, a zase se štěstím měl nakročeno do Budějce.

A ty čtyři roky tady? Ani tady mne štěstí nepustilo. Nevím na základě jakého mechanismu jsem byl zařazen právě do E1B, proč ne do E1A? Byl snad v běčku nedostatek venkovanů? Nebo tam chyběli hubeňouři? Nevím. A i kdybych věděl, co by mně to bylo dnes platné, asi jako mrtvému zimník. Začátky byly kruté. Už proto, že se známkovalo i ve čtvrtletí a vždy se k tomu pořádala i chůze SRPŠ. Měl jsem štěstí, že Plánice byla daleko a spojení nevalné. Navíc táta uvažoval racionálně a tak usoudil, že jezdit takovou dálku, aby se dozvěděl, že musím přidat, nehodlá vícekrát absolvovat. Štěstí jsem měl, nebo snad my všichni, že i počáteční změny na postu třídního profesora dopadly nakonec velice pozitivně. Inženýr Trčka se stal mým celoživotním kantorským vzorem: odborník, ironický nadhled, spravedlnost.

A spolužáci? Ti se ujali mé převýchovy z venkovské balíka na alespoň fiktivně průměrného studenta průmky s erudicí, kterou bych neočekával ani ve snu. Ať vzpomínám jak vzpomínám, žádného podrazáka nenacházím. Pubertálních vejtahů bylo ovšem hafo. Jak jinak, i já mezi ně občas patřil. Valné většině mám za co, u některých bohužel už jen in memoriam, děkovat. Třeba Fánymu, že mě již tuším ve třetáku, rozhodně to bylo ve třídě na pobočce, seznámil s V+W. Žiju z toho dodnes. Na rozdíl od něj se Jardovi Blažků nepodařilo, ač se převelice snažil, udělat ze mne kuřáka. Nenechte se oklamat archivními snímky, na kterých držím cigáro v ruce. To větší úspěch měli fotbalisti jako Pepa Neužil, Láďa Smeták, nebo Vašek Trnků a Standa Vlk, abych nezůstal jen u naší třídy – díky jím se mohl v Plánici vytahovat, že hraje za Budějce (že jen za mladší dorost jsem nepovažoval za nutné příliš šířit) a že jsem reprezentoval školu na Světovém festivalu mládeže v Praze.. Hráli jsme tehdy třeba proti Lálovi a Nepomuckému. A to nemluvím o internátnících, kteří se přesunuli z bájného Protivína nejdříve do Havlíčkovy kolonie, aby nakonec skončili kde jinde než v klášteře. Návštěvy u nich, to byla škola života. Bóďa, Pepík Štochl, Jirka Kortánek, Jarda Strnad, Kájové Procházka a Novák a nemohu zapomenout ani na Míru Mergla, mého prvorepublikového R. A. Dvorského. A co

Filda, který mi se svým motocyklem naučil jak si rychle opatřit nefalšovaný zánět spojivek (to jedete v podvečer, kdy už létají tiplice , s vyvalenými bulvami na motocyklu od Malého jezu proti proudu Malše a úspěch je zaručen. Méně kontaktů bylo s těmi, co buď z Budějč dojížděli dennodenně domů do Nových Hradů (Honza Zevl), Velenic či kam (Pavel Kraus), Lhenic (Honza Machart), nechali se nedobrovolně přeložit třeba do Kutné Hory (Zby'nda Tužil), nebo byli už v době průmyslovýky plně zaujati svými koníčky jako Milan Pulec a jeho Svazarm, zpívající Metrnomák Jarda Dudek a v neposlední řadě Fík a jeho lodě (tady si to poslední dobou vynahrazují alespoň virtuálně, stejně jako u Fányho.) S lehkým atletem Oťasem Vávrou jsme se dělili o společného „nádražního„ holiče. Zapomenout se nedá ani na Milana Amblerů, zvláště proto, že mě provedl několika ročníky tanečních, ale hlavně a především proto, že jako jediný v sobě našel tu odvahu a přijal moje pozvání na hasičský ples do Plánice. Však také moje ségra a všechny její spolužačky na toho fešáka z Budějč dodnes vzpomínají. O dívkách nemluvím proto, že jsem na ně byl v těch krásných dobách průmyslováckých až příliš pubertálně nezajímavý, přestože prsa Anduly jsem obdivoval už tehdy a také mně to, stejně jako Fányho V+W zůstalo až dodnes. Nemohu zapomenout na Vildu, tehdy se mi zdál svazácky kožený, dnes se znalostí souvislostí smekám a stejně jako je pro mne Míra Mergl R.A.Dvorským, je Vilda prototypem naprosto dokonalého třídního archiváře, ještěže ho máme. Tak kluci vidíte, a necht' prominou ti, na které jsem díky pokročilé stařecké demenci snad zapomenul, že titulek nelže.

Moc a moc vám všem děkuji.

* * *